

«**SORTIM!**» ORIENTACIONS I PROPOSTES PER A UNA CONVERSIÓ PASTORAL A L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA – Pla Pastoral Diocesà –

Textos de la Paraula de Déu per a la *lectio divina*

Proposem aquí uns textos de la Paraula de Déu per a ser treballats –preferentment en grup però amb espai per al treball personal– segons l'esquema de la *lectio divina* «que és veritablement capaç d'obrir al fidel no només el tresor de la Paraula de Déu, sinó també de crear el trobament amb Crist, Paraula divina i vivent» (*Verbum Domini*, 87). Es tracta, doncs, d'això: d'arribar al trobament amb Jesucrist a través de les paraules de l'Escriptura, no quedant-nos en aquestes paraules tan importants sinó de, a través de la seva lectura i meditació, arribar a l'encontre amb LA PARAULA viva que és Jesucrist, dialogar amb Ell en oració i descobrir la conversió i l'acció que Ell ens proposa.

L'esquema és aquest:

- **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)
- **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)
- **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)
- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

De l'Evangelí segons sant Joan (17,1-3.18-23)

– **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

¹ **Després d'haver dit tot això, Jesús va alçar els ulls al cel i digué:**

—Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè el teu Fill et glorifiqui, ² ja que li has concedit poder sobre tot home, perquè doni vida eterna a tots els qui li has confiat. ³ I la vida eterna és que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i aquell que tu has enviat, Jesucrist.

¹⁸ **Tal com tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. ¹⁹ I jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat.**

²⁰ **»No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. ²¹ Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. ²² Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. ²³ Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi.**

– **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

Fixem-nos en el que diu Jesús en la intimitat d'aquest diàleg amb el Pare per a descobrir què ens diu avui a nosaltres:

- Quina consciència té de la seva missió, del camí fet, del que està a punt de culminar...
- Quina és la relació que té amb nosaltres, «tots els qui li has confiat».
- Aturem-nos especialment en el que diu que és per a ell «la vida eterna»: «que et coneguim a tu ... i aquell que tu has enviat...».
- Ens envia, com ell ha estat enviat.
- Quin és el sentit de la comunió que expressa. Què vol dir que «tots siguem u».

Fem la nostra pròpia “meditació” rellegint directament el text.

- ...
- ...
- ...

– **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)

- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

Dels Fets dels Apòstols (2,42-47)

- **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

⁴² Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. ⁴³ Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte. ⁴⁴ Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; ⁴⁵ venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú. ⁴⁶ Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. ⁴⁷ Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació.

- **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

Fixem-nos en les característiques de la vida fraterna assenyalades per l'autor del text per a descobrir quines crides se'ns fan avui a nosaltres a avançar en la fraternitat:

- Per on passa la vida dels «creients».
- Què vol dir «comunió fraterna».
- Aspectes importants de la reunió. I aspectes importants de l'estil de vida.
- Conseqüències de la vida fraterna.

Fem la nostra pròpia "meditació" rellegint directament el text.

- ...
- ...
- ...

- **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)
- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

De l'Evangelí segons sant Lluc (4,14-30)

– **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

¹⁴ Llavors Jesús, ple del poder de l'Esperit, se'n tornà a Galilea. La seva anomenada es va estendre per tota la regió. ¹⁵ Ensenyava a les seves sinagogues, i tothom el lloava.

¹⁶ I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir. ¹⁷ Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit:

¹⁸ *L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungít. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits,* ¹⁹ *a proclamar l'any de gràcia del Senyor.*

²⁰ Després plegà el volum, el retornà al responsable del culte de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. ²¹ Aleshores començà dient-los:

—Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar.

²² Tothom l'aprojava i es meravellava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca. I deien:

—¿No és fill de Josep, aquest?

²³ Ell els digué:

—Ben segur que m'aplicareu aquella dita: "Metge, cura't a tu mateix!" "Tot el que hem sentit a dir que feies a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu poble."

²⁴ I afegí:

—En veritat us dic que cap profeta no és ben rebut al seu poble. ²⁵ Més encara, us asseguro que en temps d'Elies, quan el cel es va tancar durant tres anys i sis mesos i una gran fam s'estengué per tot el país, hi havia moltes viudes a Israel, ²⁶ però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una dona viuda de Sarepta de Sidó.

²⁷ I en temps del profeta Eliseu, hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no fou purificat, sinó Naaman, de Síria.

²⁸ En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga es van omplir d'indignació; ²⁹ es van aixecar, el van empènyer fora del poble i el dugueren fins a un espadat de la muntanya sobre la qual era edificat el poble, amb la intenció d'estimbar-lo. ³⁰ Però Jesús va passar entremig d'ells i se'n va anar.

– **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

Com «tots els qui eren a la sinagoga» que «tenien els ulls posats en ell», fixem-nos en com se'ns presenta Jesucrist i així puguem viure l'encontra amb ell i, com ell va “sortir” a anunciar la bona nova, també nosaltres puguem “sortir” a anunciar-lo a ell:

- Lluc remarca que Jesús inicia la seva missió «ple de l'Esperit».
- «Galilea», «Natzaret» ... llocs on s'hi cou la vida de la gent.
- Quines característiques de la identitat i missió de Jesús es posen de relleu a través de «l'escriptura» que ell pren com a referent i que –afirma– «avui es compleix».
- En el debat que la seva presentació provoca, quins aspectes de la missió i de la Pasqua de Jesús –rebuig, mort i resurrecció– es posen de relleu.

Fem la nostra pròpia “meditació” rellegint directament el text.

- ...
- ...
- ...

- **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)
- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

De l'Evangeli segons sant Marc (1,14-45)

– **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

¹⁴ **Després que Joan fou empresonat, Jesús anà a Galilea i anunciava la bona nova de Déu.** ¹⁵ **Deia:**

—S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.

¹⁶ **Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu, que tiraven les xarxes a l'aigua. Eren pescadors.** ¹⁷ **Jesús els digué:**

—Veni amb mi i us faré pescadors d'homes.

¹⁸ **Immediatament deixaren les xarxes i el van seguir.**

¹⁹ **Una mica més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan, que eren a la barca repassant les xarxes,** ²⁰ **i tot seguit els va cridar. Ells deixaren el seu pare Zebedeu a la barca amb els jornalers i se n'anaren amb Jesús.**

²¹ **Després van arribar a Cafarnaüm. El dissabte, Jesús entrà a la sinagoga i ensenyava.** ²² **La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei.**

²³ **En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar:**

²⁴ **—Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu!**

²⁵ **Però Jesús el va increpar dient:**

—Calla i surt d'aquest home!

²⁶ **Llavors l'esperit maligne el sacsejà violentament, llançà un gran xiscle i en va sortir.** ²⁷ **Tots quedaren tan sorpresos que es preguntaven entre ells:**

—Què és tot això? Una doctrina nova ensenyada amb autoritat! Fins i tot dóna ordres als esperits malignes i l'obeeixen!

²⁸ **I la seva anomenada s'estengué ràpidament per tota la regió de Galilea.**

²⁹ **Tan bon punt sortiren de la sinagoga, anaren a casa de Simó i Andreu, acompanyats de Jaume i Joan.** ³⁰ **La sogra de Simó era al llit amb febre, i de seguida ho digueren a Jesús.** ³¹ **Llavors ell s'hi acostà i, agafant-la per la mà, la va fer aixecar. La febre va deixar-la, i ella es posà a servir-los.**

³² **Al vespre, quan el sol s'havia post, li anaven portant tots els malalts i els endimoniats.** ³³ **Tota la població s'havia aplegat davant la porta.** ³⁴ **Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.**

³⁵ **De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant.**

³⁶ **Simó i els seus companys es posaren a buscar-lo. ³⁷ Quan el van trobar li digueren:**

—Tothom et busca.

³⁸ **Ell els diu:**

—Anem a altres llocs, als pobles veïns, que també allí vull predicar-hi; és per això que he vingut.

³⁹ **I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis.**

⁴⁰ **Un leprós el vingué a trobar i, agenollat, li suplicava:**

—Si vols, em pots purificar.

⁴¹ **Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li digué:**

—Ho vull, queda pur.

⁴² **A l'instant la lepra el va deixar i quedà pur. ⁴³ Tot seguit Jesús el va fer marxar, després d'advertir-lo severament. ⁴⁴ Li digué:**

—Vigila de no dir res a ningú. Vés només a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova.

⁴⁵ **Però ell, així que se n'anà, començà de pregonar la nova i escampar-la pertot arreu, de manera que Jesús ja no podia entrar obertament en cap població, sinó que es quedava a fora, en llocs despoblats. I la gent venia a trobar-lo de tot arreu.**

– **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

En aquest resum que ens fa Marc en forma de “24 hores” de la vida i missió de Jesús hi podem descobrir molts aspectes d'aquesta vida i missió. Hi podem descobrir quines són les seves prioritats. Fixem-nos-hi bé, amb calma:

- Jesús prioritza l'encontre amb les persones –contínuament està amb la gent, sigui comunitàriament, sigui a nivell més personal–. Fixem-nos en les situacions, les actituds... per a descobrir com s'acosta avui a nosaltres i a la humanitat i com ens hi podem acostar nosaltres.
- I prioritza l'encontre amb el Pare, buscant, provocant l'estona de pregària en iniciar la jornada.
- Prioritza l'anunci de l'Evangeli –«missatge joiós», segons la traducció de Montserrat–. I ho fa amb paraules –predicació– i amb l'acció.
- Prioritza l'equip apostòlic, que constitueix de seguida en començar la missió i que va sempre amb ell. En el text es posa de relleu la relació d'amistat, d'intimitat...

Fem la nostra pròpia “meditació” rellegint directament el text.

- ...
- ...
- ...

- **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)
- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

De la primera carta de sant Pau als Corintis (1,4-17)

– **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

⁴ Sempre dono gràcies al meu Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que ell us ha concedit en Jesucrist, ⁵ en qui heu rebut tota mena de riqueses, tant de paraula com de coneixement. ⁶ I és que el testimoni de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres, ⁷ que no us manca cap mena de do, mentre espereu la seva manifestació. ⁸ Déu també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia que vindrà nostre Senyor Jesucrist sigueu trobats irrepreensibles. ⁹ Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist, Senyor nostre.

¹⁰ Germans, en nom de nostre Senyor Jesucrist, us demano que aneu tots d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres, sinó que estigueu ben units en un sol pensament i en un sol parer. ¹¹ Perquè la gent de Cloe m'han fet saber, germans meus, que hi ha desavinences entre vosaltres. ¹² Vull dir que uns afirmen: «Jo sóc de Pau»; altres: «Doncs jo, d'Apol·ló»; altres: «Jo, de Cefes»; altres: «Jo, de Crist.» ¹³ ¿És que el Crist està dividit? ¿És Pau qui ha estat crucificat per vosaltres? O heu estat batejats en nom de Pau? ¹⁴ Dono gràcies a Déu de no haver-ne batejat cap de vosaltres, fora de Crisp i Gaius; ¹⁵ així ningú no pot dir que heu estat batejats en el meu nom. ¹⁶ Per cert, també vaig batejar els de la casa d'Estèfanes, però no recordo haver batejat ningú més. ¹⁷ Crist no em va enviar a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi la seva força.

– **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

Fixem-nos en com l'apòstol contempla la vida dels creients i hi veu el que Jesucrist hi fa. I en com aquesta vida nova en Crist té conseqüències ineludibles pel que fa a la «comunió» a la qual «Déu els ha cridat a viure» i pel que fa a la «missió» («no em va enviar a ... sinó a...»):

- L'apòstol prega «pensant» en aquelles persones a les quals ha anunciat l'Evangeli.
- Es fixa en el «testimoni de Crist» que donen i els anima a viure «ferms fins a la fi».
- Però també els reprèn per les «desavinences» que posen en risc la fraternitat; alerta dels perills dels protagonismes personals dels apòstols, que prenen el lloc a Jesucrist. És Jesucrist el qui crea comunió, fraternitat.
- L'apòstol «anuncia l'Evangeli sense recórrer a un llenguatge de savis», és a dir, amb senzillesa, perquè és Crist i la seva «creu» –la seva Pasqua– qui ha de ser posat al centre.

Fem la nostra pròpia “meditació” rellegint directament el text.

- ▶ ...
- ▶ ...
- ▶ ...

- **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)
- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s’arriba a l’acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

De la carta de sant Pau als Romans (12,1-18)

– **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

¹ **Germans, per la misericòrdia que Déu ens té, us exhorto a oferir-vos vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable a Déu: aquest ha de ser el vostre culte veritable.** ² **No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte.**

³ **En virtut de la gràcia que he rebut, dic a cada un de vosaltres: no us tingueu per més del que sou; tingueu una idea justa de vosaltres mateixos, assenyadament, cadascú segons la mesura de la fe que Déu li ha concedit.** ⁴ **En un cos hi ha molts membres, i no tots tenen la mateixa funció;** ⁵ **també nosaltres, que som molts, units a Crist formem un sol cos i som membres els uns dels altres.** ⁶ **Tenim dons diferents, segons la gràcia que hem rebut. Si és el do de profecia, exercim-lo d'acord amb la fe;** ⁷ **si és el de servei, exercim-lo servint; si és el d'ensenyar, ensenyant;** ⁸ **si és el d'exhortar, exhortant. El qui reparteix les almoines, que ho faci amb senzillesa; el qui presideix, que sigui sol·lícit; el qui fa obres de misericòrdia, que les faci amb alegria.**

⁹ **Que l'amor no sigui fingit. Fugiu del mal, abraceu-vos al bé.** ¹⁰ **Estimeu-vos afectuosament amb un amor fratern, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres.** ¹¹ **Esforceu-vos a ser sol·líctis. Sigueu fervents d'esperit, serviu el Senyor.** ¹² **Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració.** ¹³ **Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat.**

¹⁴ **Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu.** ¹⁵ **Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren.** ¹⁶ **Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis.**

¹⁷ **No torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom.** ¹⁸ **Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom.**

– **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

Fixem-nos en els diversos elements que l'apòstol assenyala com a importants, i amb implicacions mútues, per a la vida fraterna:

- L'«oferiment» –compromís– personal com a «veritable culte».
- La «renovació interior», el coneixement de si mateix, el no creure'ns ser més que els altres...

- La importància de «reconèixer quina és la voluntat de Déu...» enmig d'un món que té propostes a les quals vol que ens emmotllem.
- El reconeixement de la diversitat de carismes i serveis.
- La sinceritat en l'amor fratern, en el servei...

Fem la nostra pròpia “meditació” rellegint directament el text.

- ...
- ...
- ...

- **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)
- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

De la primera carta de sant Pau als Corintis (11,17-22)

– **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

¹⁷ **Després de les instruccions que us acabo de donar, el que ara us diré no serà per a felicitar-vos: quan us reuniu, no és en bé vostre, sinó en mal.** ¹⁸ **Primer de tot, sento a dir que, quan us reuniu en comunitat, hi ha divisions entre vosaltres, i en part ho crec:** ¹⁹ **certament cal que hi hagi grups oposats, perquè es vegi qui de nosaltres resisteix la prova.** ²⁰ **El resultat és que, quan us reuniu tots alhora, ja no celebren el sopar del Senyor,** ²¹ **perquè, en el moment de l'àpat, cadascú menja el sopar que ha portat, i mentre els uns passen gana els altres beuen massa.** ²² **¿Que no teniu les vostres cases, si voleu menjar i beure? ¿O bé menyspreu l'Església de Déu i voleu avergonyir els qui no tenen res? Què us haig de dir? Que us en felicito? En això no us puc pas felicitar!**

– **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

En aquest fragment de la carta als Corintis, més enllà del to de reny que té, fixem-nos en allò que és essencial per a la vida fraterna de la comunitat cristiana:

- La revisió i l'autocrítica, afrontant el conflicte, que, en aquest cas, Pau exerceix enmig de la comunitat que ell mateix ha contribuït a crear.
- «Reunir-se tots alhora».
- «El sopar del Senyor» en el qual és necessari que «siguem sol·lícits els uns pels altres» (1Co 11,33).

Fem la nostra pròpia “meditació” rellegint directament el text.

- ...
- ...
- ...

– **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)

– **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)

– **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).

De l'Evangelí segons sant Mateu (18,1-5.10-20)

– **Lectura del text** (què diu el text en si mateix)

¹ En aquella ocasió, els deixebles preguntaren a Jesús:

—Qui és el més important en el Regne del cel?

² Jesús va cridar un infant, el posà enmig d'ells ³ i digué:

—En veritat us ho dic: si no canvieu i us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel. ⁴ Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel. ⁵ I qui acull un infant com aquest en nom meu, a mi m'acull.

¹⁰ »Mireu de no menysprear cap d'aquests petits, perquè us asseguro que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare celestial. ¹² Què us sembla? Si un home té cent ovelles i se li n'esgarria una, ¿no deixa les noranta-nou a la muntanya i va a buscar l'esgarriada? ¹³ I si l'arriba a trobar, en veritat us dic que té més alegria per aquesta ovella que per les noranta-nou que no s'havien esgarriat. ¹⁴ Igualment, el vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol d'aquests petits.

¹⁵ »Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà. ¹⁶ Si no t'escolta, crida'n un o dos més, perquè *tota qüestió ha de ser resolta per la paraula de dos o tres testimonis*. ¹⁷ Si tampoc no els escolta, digues-ho a la comunitat reunida. I si ni tan sols escolta la comunitat, considera'l un pagà i un públicà. ¹⁸ En veritat us ho dic: tot allò que lligueu a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligueu a la terra quedarà deslligat al cel.

¹⁹ »Encara en veritat us ho dic: si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; ²⁰ perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells.

– **Meditació** (què ens diu el text bíblic a nosaltres)

Fixem-nos en aquestes paraules que Jesús diu als deixebles per anar configurant la seva comunitat. I descobrim-hi què diu avui a les nostres comunitats:

- En la comunitat que Jesús constitueix, els més petits (infants, pobres, malalts, els qui sovint no compten...) són prioritaris, «els més importants».
- La comunitat de Jesús és comunitat en sortida a la recerca del qui «s'ha esgarriat».
- La reconciliació, quan s'ha trencat la comunió, és una prioritat en la comunitat que Jesús vol, de manera que cal fer tot el possible per a aconseguir-la.

- La pregària que Jesús vol surgeix de la comunió, del consens, del «posar-se d'acord».
- La reunió té un gran valor, ja que és a través de la reunió que el Senyor se'ns fa present.

Fem la nostra pròpia “meditació” rellegint directament el text.

- ...
- ...
- ...

- **Oració** (què diem nosaltres al Senyor com a resposta a la seva Paraula)
- **Contemplació** (quina conversió del pensament, del cor i de la vida ens demana el Senyor)
- **Acció** (la *lectio divina* no acaba el seu procés fins que no s'arriba a l'acció, que mou la vida del creient a convertir-se en do per als altres per la caritat).